

Spørgsmål til Naalakkersuisut: Har Naalakkersuisut planer om at arbejde for at ændre kvoteåret for fangst af hvid- og narhvaler?

(ATASSUT's medlemmer af Inatsisartut: Finn Karlsen, Siverth K. Heilmann, Knud Kristiansen)

Svarnotat.

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

ATASSUT skriver i sit spørgsmål, om Naalakkersuisut har planer om at arbejde for at ændre kvoteåret for fangst af hvid- og narhvaler? Til dette spørgsmål kan jeg svare ja med følgende forklaring.

Kvoteåret for hvid- og narhvaler er defineret i Hjemmestyrets bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af hvid- og narhvaler til perioden 1. juli til 30. juni. ATASSUT vurderer, at en forbedring i kvoteudnyttelsen ville kunne opnås ved en ændring af kvoteåret til 1. januar – 31. december, da visse områder meget hurtigt opfanger kvoten, og andre ikke fanger den hele, inden et nyt kvoteår begynder.

Fangsten af narhvaler i Vestgrønland er fokuseret på en Nordgrønlandsk sommerfangst (54 % af den nationale kvote på 310) i Melville Bugten med fangst fra Savissivik og Upernavik i juni-august samt Qaanaaq i Inglefield Bredning. Hvalerne følger havisens udbredelse, hvorved en vinterfangst finder sted i resten af Vestgrønland (Uummanaq - Kangaatsiaq) koncentreret i månederne november-februar.

Fangsten af hvidhvaler i Vestgrønland er mindre skarpt sæsonopdelt, men stadig fokuseret på en tidlig vinterfangst (66 % af den nationale kvote på 310) i isslagsområdet nord for Kangaatsiaq i oktober-januar. En sen vinterfangst finder sted i resten af Vestgrønland (syd for Kangaatsiaq) koncentreret i månederne februar-april.

Naalakkersuisut vedtog d. 13. august 2009 en treårig kvoteplan for 2009-2012, der er i overensstemmelse med den biologiske anbefaling. Fordelen ved en treårig plan er at bidrage til at: 1) mindske risikoen for potentielle (yderligere) import og eksport begrænsninger under CITES og i EU som følge af ikke bæredygtige kvoter, 2) give fangerne mulighed for at tilpasse deres aktiviteter til den forventede fangst og finde alternative indtægtskilder om nødvendigt, 3) mindske den administrative byrde i forvaltningen, så ressourcerne kan bruges mere omkostningseffektivt.

Den samlede eksterne høring af kvotefordeling sker indenfor 2 måneder, hvor forskellige høringsparter involveres, inden et endeligt forslag præsenteres og godkendes af Naalakkersuisut. Den regionale kvotefordeling foregår over en månedstid, atter ved aktivt brug af høringsparter og slutgodkendelse af Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Hvad enten kvoteåret bryder midt om sommeren som nu eller skiftes til at følge kalenderåret, vil administrationen af den regionale kvotefordeling komme til at ligge midt i højsæsonen for ét af de to narhvalfangststeder, da fangsten af narhval er opdelt i en sommer- og vinterfangst.

For hvidhval, hvor fangsten ligger lige før og efter nytår, vil et kvoteår, der bryder om sommeren være bedst egnet for ikke at skabe administrativ forsinkelse midt i fangstsæsonen. Administrationen nationalt og regionalt kan dog i juni være tidsmæssigt presset af andre højprioriterede opgaver samt sommerferie.

Dette vil med den vedtagne 3 årig-forvaltningsplan være afhjulpet, da godt otte ugers administrativt arbejde kan bortskæres. Endvidere vil en flytning af kvoteåret for hvid- og narhvaler til at følge kalenderåret dels give samme kvoteårsperiode for alle de kvoterede arter, samt lette administrationens statistiske databehandling.

Tidligere års løsningsforslag på opbrug af regionale kvoter har været tildeling af regionale ekstra kvoter samt/eller omrokering af regionale kvoter. I visse år uden at den nationale kvote er blevet opbrugt. For de sidste par kvoteår blev hvidhvalskvoter fra forvaltningsområdet Ilulissat og sydover generelt ikke opfanget, i modsætning til de tre forvaltningsområder nord for.

Da hovedtrykket af Midtgrønlands fangst ligger i de sene vinter måneder (februar-april), vil et skift af kvoteåret til januar-december, give Naalakkersuisut mulighed for at genfordele hvidhvalskvoten om efteråret, så en fuld udnyttelse af hele den nationale kvote kan sikres, uden at nogen forvaltningsområder forfordes eller den biologiske rådgivning brydes. Ændringen vil kunne indgå i det pågående arbejde med revidering af den nuværende hvid- og narhvals bekendtgørelse.

Slutteligt kunne et andet løsningsforslag være muligheden for overførsel af ubrugte kvoter, som det allerede kendes fra den tekniske kvote, der gives for Qaanaaq forvaltningsområde og ved sildepiskerfangsten. Dette har ikke tidligere været en reel mulighed grundet meget lave nationale kvoter.